

INERTNOST PROPISA KAO RAZLOG STRADANJA MLADIH VOZAČA

Poznata je i opšteprihvaćena činjenica da zbog izmjenjenih okolnosti, performansi puteva i vozila, saobraćaj postaje svakodnevno sve brži i opasniji. Medjutim, shvatanja problematike vezane za stradanja na putevima ostala su nepromijenjena. Prije svega zato što su nam propisi inertni i što se, po tradiciji, usaglašavaju sa predhodnim na način kao da se u saobraćaju ništa značajno nije promijenilo. Vozačko obrazovanje ne dovodi se u vezu sa stradanjima, jer se i dalje krivnja i odgovornost poistovjećuju i prebacuju isključivo na vozače. Rješavanje ove problematike je neizvjesno sve dok se ne spozna odakle se ona generiše. Jasno je da nam je potreban nov i drugačiji pristup koji uključuje činjenice o novim standardima koji su u čvrstoj vezi sa zahtjevima sve dinamičnijeg saobraćaja na jednoj i analizu inertnih propisa na drugoj strani, iako se i sada može osnovano pretpostaviti da je u pitanju neusklađenost između izazova modernog saobraćaja i sposobnosti mladih vozača koji najčešće izazivaju stradanja na putu. Dijapazon vozačkih sposobnosti je definisan i limitiran propisima koji su koncipirani prije 50-tak godina. I svi naredni propisi (godišta 1965, 1969, 1977, 1991, 2007 i 2012) nastajali su po uzoru na ta, najstarija, rješenja. Sada se, isto tako, može sa izvjesnom sigurnošću tvrditi da mladi vozači nisu adekvatno osposobljeni zbog zastarjelih (inertnih) propisa i da je izostao svaki ozbiljan pokušaj da se ti mladi vozači na odgovarajući način zaštite. Zato je prioritetan zadatak osmisliti kako i na koji način budućim vozačima garantovati adekvatnu vozačku naobrazbu, imajući pri tome na umu da je u saobraćaju na putevima svrsishodna percepcija opasnosti formula za preživljavanje.

STRUČNI TIM

Asocijacija auto - skola BiH